

ENYORAT CAL BLE

JORDI CUADRAS

Vivim uns temps d'incerteses com a continent, com a país i com a ciutat. Uns temps en els quals és més fàcil trobar les preguntes que buscar les respostes. Això es produeix perquè estem orfes d'alternatives i de mirar-ho tot des d'una altra perspectiva, la qual cosa ens porta a acceptar tot el que passa sense gaires escarafalls. I, si això succeeix, és perquè estem mancats d'espais on hi hagi una reflexió serena i compassada que ens dugui a pensar en les respostes i ser, com a societat i com a individus, una mica més lliures.

Aquesta mancança també es produeix a Igualada, on des de fa

massa temps no hi ha un espai transversal que fomenti el debat, la reflexió i l'esperit crític al voltant de qualsevol tema, sigui local, nacional o de més lluny. És aquí on dic: «Enyorat Cal Ble». L'altre dia, remenant per casa, vaig poder recuperar alguns dels programes trimestrals i bimensuals d'aquest espai de cultura i gastronomia de la Rambla d'Igualada i em queia la bava tot pensant en el servei que va fer a la ciutat i en l'enriquiment cultural que va suposar per a molts de nosaltres. Em quedo amb aquests dos conceptes que es resumien molt bé en un dels fulletons de publicitat de Cal Ble: «Cultura del món a Igualada» i «Cultura cívica en les discussions de la polis». Amb la mort de Debat a Bat i amb la renúncia de l'Ateneu Igualadí des de fa anys a fer aquest paper (al contrari del que fa l'Ateneu Barcelonès), Cal Ble era un oasi que va servir per posar damunt de la taula temes, converses i debats que d'una altra manera no s'haguessin fet a Igualada, protagonitzats per personatges de renom i d'altres de més anònims que aportaven petits grans de sorra setmana rere setmana.

Aquest foment de la cultura i d'obrir les portes d'Igualada a l'exterior perquè hi passés l'aire fresc també va contribuir, segurament, a fer d'Igualada una ciutat més oberta de pensament o, si més no, va permetre que tota aquesta Igualada oberta tingués un espai on trobar-se. Ara no ho tenim i és ara quan, més que mai, necessitem

entitats o espais que facin aquest paper, que ens facin pensar, que ens portin pensadors i que ens girin la manera de veure les coses per tal de ser més rics i tenir més punts de vista a l'hora d'opinar, participar o construir a favor de la ciutat o del país.

Igualada és una ciutat culturalment activa i on passen coses cada cap de setmana, però amb això no n'hi ha prou. A Igualada no hi ha debat sobre el nostre dia a dia, sobre les decisions que es prenen i sobre el nostre futur. Amb uns mitjans de comunicació locals cada vegada més dèbils i empetitits i l'absència d'entitats que fomentin el pensament, massa sovint la societat s'acomoda i renuncia a donar voltes a les coses. I això crec que ens empobreix com a ciutat, tot i que hi ha gent a qui potser ja li està bé.

Els que hi enyorem els temps de debat en la diversitat temàtica, hauríem de ser capaços de donar la volta a la situació i promoure un debat latent sobre el que estem vivint, on tothom s'hi senti participat, on tothom tingui la possibilitat d'amarar-se sobre qualsevol tema per poder fonamentar després la seva opinió amb uns arguments sòlids. Retrobar-nos de nou en un mateix espai. Si no som una societat que treballa per la pedagogia de cada acció i per donar arguments, la resposta és el populisme i la demagògia que cada vegada ocupa més espai. I ens hem de rebel·lar contra tot això.